

Drift og Vedligeholdelse. (Af det nævnte Beløb skal der kunne anvendes 8 Mill. Kr. i Finansaaret 1936—37, 4 Mill. Kr. i hvert af de følgende tre Finansaar). De af Materieludvidelserne nødvendiggjorte *Forøgelser af Hærens og Flaadens Personel* fastsættes ved de aarlige Normeringslove.

I Tilknytning til disse Bestemmelser udtales det i Lovforslaget, at de paagældende Bevillinger og de af Ændringer i Normeringen følgende Udgifter afholdes uden Hensyn til de i Hærlovens § 98 og Søværnslovens § 62 fastsatte Begrænsninger af de aarlige Udgifter til Hæren og Søværnet, og den i Søværnslovens § 14 foretagne Begrænsning af Antallet af Søværnets Maskiner ophæves.

Forslagets andet Afsnit gaar ud paa Nedsættelse af en *Kommission* paa 11 Medlemmer med det Formaal at udarbejde og til Forsvarsministeren fremsætte Forslag om *Ændringer i de gældende Love om Hærens og Søværnets Ordning under Hensyntagen til de ændrede udenrigspolitiske og tekniske Vilkaar*. Som særlig Opgave paahviler det Kommissionen at undersøge og overveje Forslag om Oprettelse af et *særligt Luftværn*. — Kommissionens Medlemmer udnævnes af Forsvarsministeren, de otte efter Indstilling af Rigsdagens udvalgsberettigede Partier, medens de tre skal være sagkyndige Officerer af Hær og Søværn, saaledes at den ene skal repræsentere Sagkundskaben for Luftvaabenets Vedkommende. Et af Kommissionens Medlemmer beskikkes som dens Formand. — Beretning om Forslag fra Kommissionen skal være indsendt til Forsvarsministeren senest 1. Oktober 1936.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ole Bjørn Kraft) indledede sin Forelæggelsestale med en Udtalelse om, at de Konservative naturligvis helst havde set, at Regeringen havde taget Initiativet til Ændringer i Forsvarsordningen af 1932, men ikke havde ment at kunne holde sig tilbage længer under Hensyn til den fuldstændige Forandring, der var indtraadt i de udenrigspolitiske og militært tekniske Forudsætninger for 1932-Ordnningen, som ogsaa havde vist sig vanskelig at administrere. Nedrustningsbestræbelserne var ulykkeligvis fuldstændig mislykkedes og Verden gledet ind i en Periode af kraftig Oprustning. Den internationale Situation var præget af den største Mistro og Mistillid, og de enkelte Staters Mulighed for at holde sig neutrale var blevet ringere ved en stadig stærkere Fremhævelse af den internationale Solidaritetsforpligtelse. Hertil kom, at der med Hensyn til den